

«Εργὸν δὲ Μοναχοῦ, μὴδὲ τὸ τυχόν
ἀνέχεσθαι καινοτομήσθαι τὸ Ἐλεγγύλιον».

Ὁ ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Περιοδικὴ ἐκδόσις ὀρθοδόξου μαρτυρίας

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΕΤΟΣ ΣΤ

Δεκ. '98 - Ἰαν. - Φεβρ. '99

Ἄρ. Φύλλου 32

(70)

Η ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

Τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον '98 ὁ θεολόγος κ. Νικ. Σωτηρόπουλος, τῆς γνωστῆς ἀδελφότητος τοῦ «Σταυροῦ», ἐπεσκέφθη τὸν Καναδᾶ. Σὲ διάφορες ὁμιλίαι τοῦ ἀνεφέρθη προσβλητικῶς διὰ τοὺς πιστοὺς τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, οἱ ὅποιοι, σημειωτέον, ἀποτελοῦν τὴν μοναδικὴν ἀνθενωτικὴν παρουσίαν στὴν χώρα αὐτήν!

Τὶ θλιβερό κατάντημα ὀρθοδόξου θεολόγου! Ἄντι νὰ φέρῃ μήνυμα Ὁρθοδοξίας στοὺς ἀποδήμους, κατηγορεῖ τοὺς ἀνθενωτικούς πιστοὺς, προκειμένου νὰ στηρίξῃ τοὺς ὁπαδοὺς του, οἱ ὅποιοι καθ' ὑπόδειξίν του, ἀκολουθοῦν τὴν πορείαν του, τὴν κοινωνίαν μὲ τὴν αἵρεσιν!

Εὐτυχῶς πῆρε τὴν δέουσαν ἀπάντησιν ἀπὸ τὸν κ. Δημ. Οἰκονομόπουλον, πιστὸν τοῦ πατρώου ἐορτολογίου καὶ ἱκανὸν πολέμιον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀπὸ τὸν τοπικὸν ραδιοφωνικὸν σταθμὸν, χωρὶς νὰ τολμήσῃ ν' ἀπαντήσῃ.

Τὴν ἀνωτέρω ὁμιλίαν τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου δημοσιεύομεν εὐθὺς κατωτέρω.

★ ★ ★

Κύριε Σωτηρόπουλε,

Ἐπειδὴ εἰς μίαν τῶν ὁμιλιῶν σας ἀναφερθήκατε κατακριτικῶς διὰ τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, ἔρχομαι δι' αὐτῶν πού ἀκολουθοῦν νὰ ἀποκαταστήσω τὴν ἐκ μέρους σας κακοποιηθεῖσαν ἀλήθειαν, καὶ νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ὁ ἀγὼν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν δὲν εἶναι γιὰ τὶς 13 ἡμέρες, ἀλλὰ διὰ νὰ διατηρηθοῦν ὅλοι αὐτοὶ μακρὰν τῆς αἱρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἐντὸς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐσεῖς κ. Σωτηρόπουλε πού παριστάνετε τὸν εἰδικόν, ἀδιαφορεῖτε διὰ τὸν συλούμενον θησαυρὸν τῆς Ὁρθοδοξίας ὑπὸ τῶν δῆθεν φυλάκων της. Προτρέπετε τοὺς πιστοὺς νὰ ὑπακούουν στοὺς ἐπισκόπους τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ νὰ μὴν ἀποχωρίζονται ἀπ' αὐτοὺς! Ἐνῶ ἀποκαλεῖτε σχισματικούς καὶ παρασυναγώγους τοὺς ὀρθοδόξους τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, συμπροσεύχεσθε ἄνευ ἐντροπῆς μὲ τοὺς φανερά προδίδοντας τὴν ὀρθόδοξον πίστιν οἰκουμενιστάς. Τέτοιοι μοντέρνοι θεολόγοι σὰν ἐσᾶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποτελοῦν κριτήριον Ὁρθοδοξίας.

Κύριε Σωτηρόπουλε, τὰ λεγόμενά σας στὸ θέμα τῆς ἐπικοινωνίας σας μὲ τοὺς οἰκουμενιστάς δὲν ἐναρμο-

νίζονται μὲ τὸν πατερικὸν λόγον, γι' αὐτὸ καὶ γίνεσθε αἰτία νὰ παραμένουν τόσαι ψυχαὶ εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς αἱρέσεως! Σημασίαν ὅμως ἔχει ὅχι τί λέγετε ἐσεῖς, ἀλλὰ τί λέγουν οἱ ἱεροὶ Κανόνες. Γι' αὐτὸ λέγονται καὶ Κανόνες, ὥστε νὰ κανονίζωμε τὴν πορείαν μας πρὸς αὐτούς.

Κύριε Σωτηρόπουλε, εἶπατε ὅτι οἱ Παλαιοημερολογίται εἶναι πολλαὶ παρατάξεις. Ἀλλὰ ἡ ἐνστασίς σας αὕτη δὲν ἀποτελεῖ θεολογικὸν ἐπιχείρημα καὶ νὰ γιατί. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν ὑπῆρχον καθόλου Παλαιοημερολογίται. Στὴν περίπτωσιν αὐτὴν τί θὰ ἔπρεπε νὰ κάνουν οἱ Νεοημερολογίται; Μήπως θὰ ἔπρεπε νὰ κοινωνοῦν συνεχῶς καὶ ἀδιαφόρως μὲ τὴν κακοδοξίαν, ἀνεχόμενοι τὰ πάντα, ὅπως συμβαίνει σήμερα; Μὰ τί ἄλλο, κ. Σωτηρόπουλε, πρέπει νὰ πράξουν οἱ προδόται Οἰκουμενισταί, ὥστε σεῖς, οἱ λεγόμενοι συντηρητικοί, νὰ τοὺς ἀποκηρύξετε;

Ὁ πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος καὶ οἱ ὅμοιοι μὲ αὐτὸν συνεργάται τοῦ ἀνεγνώρισαν τὰς Δυτικὰς αἱρέσεις ὡς «ἀδελφὰς ἐκκλησίας». Ἐξίσωσαν Ὁρθοδοξίαν καὶ Παπισμὸν καὶ Μονοφυσιτισμὸν. Ἐχαρακτήρισαν τοὺς ἱ. Κανόνας ὡς «τείχη τοῦ αἵσχους» ἀπηγόρευσαν τὸν ἀναβαπτισμὸν τῶν αἱρετικῶν. Ὁ κ. Βαρθολομαῖος ἀνέχεται καὶ ὑποστηρίζει πάσης φύσεως ἐπισκόπους καὶ ἐπιδιώκει ἀρχοντία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν ἔπρεπε νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τοὺς προδότας αὐτοὺς· νὰ προτιμήσετε διωγμοὺς καὶ καθαιρέσεις, πρὸς προστασίαν τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ, ἀπὸ τὰς ἀντορθοδόξους ἐνεργείας τοῦ κ. Βαρθολομαίου. Ὁ χωρισμὸς τῶν εὐθυνῶν εἶναι ἐπιβεβλημένος. Ὅχι ἄλλη ἀνοχὴ κοινωνίας μὲ τὰς αἱρέσεις! Οὐδεμία ἀνοχὴ εἰς οἰανδήποτε ἀντιπαραδοσιακὴν τακτικὴν. Ἀνάγκη ὑπακοῆς εἰς τὴν πατερικὴν διδασκαλίαν τῶν ὁμολογητῶν τοῦ παρελθόντος. Οὐδεμία κοινωνία μὲ τοὺς οἰκουμενιστάς. Ὑπακοὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν σημαίνει ὑπακοὴ εἰς τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς καὶ ὅχι ὑπακοὴ εἰς ἐκκλησιομάχους καὶ ψυχοδολοφόνους ψευδεπισκόπους. Πᾶσαν διακοπὴν ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μὲ λατινόφρονas, ἐπαινεῖ ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν ἱ. Κανόνων.

Κύριε Σωτ., ὁμιλεῖτε διὰ νὰ φαίνεσθε Ὁρθόδοξος, ἢ ἐφαρμόξετε τὴν Πατερικὴν διδαχὴν; Εἶναι φανερόν ὅτι

δὲν παρουσιάζετε συνέπεια θεωρίας καὶ πράξεως. Ἀλλὰ θεωρία ἄνευ πράξεως οὐδένα δικαιώνει. Τὸ πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας ἐκοινώνησε μὲ τοὺς αἵρετικούς Μονοφυσίτας καὶ τὸ γεγονός αὐτὸ πέρασε ἀπαρατήρητο!

Κύριε Σωτ., ἐνῶ ἀγωνίζεσθε κατὰ τῶν διαφορῶν αἱρέσεων, τελικὰ εὐρίσκεσθε σὲ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μὲ τὴν παναίρεσιν τοῦ αἰῶνα μας, τὸν Οἰκουμενισμόν! Συνεκκλησιάζεσθε καὶ συμπροσεύχεσθε μὲ οἰκουμενιστὰς κληρικούς καὶ παρασύρετε καὶ τὶς ἀδελφότητες νὰ κάνουν τὸ ἴδιο, σὰν τὴν ἁλεποῦ πού ἔκοψε τὴν οὐρὰ της καὶ ἔλεγε καὶ στίς ἄλλες νὰ κάνουν τὸ ἴδιο. Οἱ ὀρθόδοξοι πρέπει νὰ ἀπομακρύνονται ἀπὸ τοὺς κακοδόξους, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ μείνουν δίχως ποίμνιον. Νάχουν ἐσᾶς μαζί των, ἀφοῦ δὲν ἐννοεῖτε νὰ ἀπομακρυνθῆτε ἀπ' αὐτοὺς. Οἱ Ὀρθόδοξοι ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τοὺς Οἰκουμενιστὰς δὲν ἐπαναστατοῦν ἐναντίον νομίμων ποιμένων, ἀλλ' ἐναντίον ψευδοποιμένων καὶ ψευδοδιδασκάλων.

Ὁ Μ. Ἀθανάσιος λέγει ὅτι συμφέρει ἄνευ τῶν αἵρετικῶν συναθροίζεσθε εἰς εὐκτήριον οἶκον, ἢ μετ' αὐτῶν ἐμβληθῆναι μετὰ Ἀννα καὶ Καϊάφα εἰς τὴν γένναν τοῦ πυρός! Ὁ ἱ. Χρυσόστομος τονίζει ὅτι ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι ὄχι μόνον οἱ αἵρετικοί, ἀλλὰ καὶ οἱ ἔχοντες ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μὲ αὐτούς.

Ἐσεῖς κ. Σωτηρ. συνεκκλησιάζεσθε καὶ συμπροσεύχεσθε μὲ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Θεοῦ! Κατόπιν τούτου τί παράδειγμα θὰ πάρῃ ὁ λαὸς ἀπὸ σᾶς, ὅταν θελήσῃ νὰ γίνῃ φρουρὸς τῆς πίστεώς του; Τέτοιου εἶδους θεολόγοι κάνουν τὸ μεγαλύτερον κακὸν στίς ἀπλές καὶ καλοπροαίρετες ψυχές, τὶς ὁποῖες πείθουν νὰ ἀκολουθοῦν προδότας τῆς πίστεως. Μὲ τὴν τακτικὴν σας αὕτῃ γίνεσθε συνήγοροι τῶν κακοδόξων καὶ συνυπεύθυνοι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σάλου. Ὁ ἀτυχὴς λαὸς τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ τέτοιους ἔχων διδασκάλους συνεχίζει νὰ ἔχῃ ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μὲ Σωτηρίους, Σπυρίδωνας, Στυλιανούς, Βαρθολομαίους, οἱ ὁποῖοι φανερά προδίδουν τὴν πίστιν μας.

Ἡ ἀδελφότητά σας κ. Σωτηρ. ἔχει πωλητὰς βιβλίων, εἰκόνων καὶ κασσετῶν πάρα πολλούς, ἀποκηρύξαντας ὅμως τοὺς οἰκουμενιστὰς καὶ ἀποτειχισθέντας ἐξ αὐτῶν, δὲν ἔχει οὔτε ἓνα! Ἀπεναντίας κοιμίζετε τὸν λαὸν καὶ τὶς ἀδελφότητες, διὰ νὰ παραμένετε σὲ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνίαν μὲ τοὺς λυκοποιμένους καὶ δὲν ἀναλογίζεσθε τὸ φοβερό σας ἀμάρτημα.

Ἡ Ὀρθοδοξία σας κ. Σωτηρ. εἶναι μὲ λίγα λόγια ἡ ἐξῆς: Χριστιανοί, ἂν θέλετε νὰ σωθῆτε, δὲν θὰ χωρισθῆτε ἀπὸ τὸν Σωτῆριον, Στυλιανόν, Βαρθολομαῖον, ἀσχέτως ἂν κηρύσσουν αἱρέσεις καὶ κοινωνοῦν μὲ τοὺς αἵρετικούς! Αὕτῃ εἶναι ἡ Ὀρθοδοξία σας κ. Σωτηρόπουλε!

Ἀλλὰ ποῖος πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας ἐκήρυξε ποτὲ ὅτι οἱ ἀντιδράσαντες στὴν αἵρεσιν πιστοὶ καὶ διακόψαντες τὴν μετ' αὐτῆς κοινωνίαν πρὸ Συνοδικῆς ἀποφάσεως, ἔγιναν σχισματικοί καὶ «τροφὴ τῶν δαιμόνων»; Οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας διδάσκουν τὰ ἐντελῶς ἀντίθετα! Πῶς μπορεῖ ἓνα ποίμνιο νὰ εἶναι φρουρὸς τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, ἀφοῦ θὰ κάνῃ

ὑπακοή στὸν λυκοποιμένα καὶ φθορέα τῆς Ἐκκλησίας; Πότε καὶ πῶς θὰ θυσιασθῇ ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ θὰ πεθάνῃ μυριάκις ὑπὲρ αὐτῆς, ἐφ' ὅσον θὰ φοβῆται νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν λυκοποιμένα, διότι θὰ βρεθῇ τάχα ἐκτὸς Ἐκκλησίας;

Κύριε Σωτηρ., πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ταυτότης πίστεως μεταξὺ ἐπισκόπου καὶ ὀρθοδόξου ἀληθείας, ὅπως ἐπίσης μεταξὺ ποιμνίου καὶ ποιμένος. Τὸ καθῆκον τῆς ὑπακοῆς παύει, ὅταν ὁ ἐπίσκοπος παρεκκλίνει ἀπὸ τὴν Ὀρθοδοξίαν· στὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὁ λαὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν ἀποκηρύξῃ. Αὐτὰ ὅμως εἶναι λεπτομέρειες γιὰ σᾶς τὸν Σωτηρόπουλον, πού ἐκκλησιάζεσθε καὶ συμπροσεύχεσθε μὲ οἰκουμενιστὰς κληρικούς καὶ ἀδιαφορεῖτε ἂν ὅλοι αὐτοὶ ὁδηγοῦν τὸν λαὸν στὴν πλάνην τοῦ Οἰκουμενισμοῦ!

Ἡ ἔννοια τῆς ὀρθοδόξου ἀποτειχίσεως.

Ἡ διακοπὴ κοινωνίας μὲ τοὺς οἰκουμενιστὰς δὲν σημαίνει ἐξοδὸν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ἐφ' ὅσον ἄλλο πρᾶγμα εἶναι τὸ σχίσμα πού δὲν συγχωρεῖται οὔτε μὲ αἷμα μαρτυρίου, καὶ ἄλλο ἀποτειχίσις, ἡ ὁποία εἶναι σωτηρία καὶ ἀξία «πάσης τιμῆς».

Κύριε Σωτηρ., ἡ διακοπὴ ἐκκλησιαστικῆς, μυστηριακῆς κοινωνίας καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοὺς κηρύττοντας αἵρετικά δόγματα, ὅπως ἔπραξε καὶ ὁ ἅγιος Μάρκος, καλεῖται ἀποτειχίσις, ἡ ὁποία μάλιστα ἐφαρμόζεται καὶ πρὸ Συνοδικῆς διαγνώσεως, δηλαδὴ προτοῦ νὰ γίνῃ συνοδικὴ κρίσις περὶ τῆς αἱρέσεως ταύτης. Οἱ χωρίζοντες ἑαυτοὺς τῆς κοινωνίας τῶν αἵρετικῶν χαρακτηρίζονται ὡς ἀποτειχιζόμενοι. Ἡ σωτήριος αὕτῃ ἀποτειχίσις ἀποτελεῖ μέρος τοῦ γενικωτέρου ἀγώνος τῆς ὀρθοδόξου ἐνστάσεως. Ἐκεῖνοι πού καταπολεμοῦν μίαν αἵρεσιν καὶ ὑπερασπίζονται τὴν ἀλήθειαν τῆς Ὀρθοδοξίας λέγονται ἐνιστάμενοι, διότι ἐνίστανται, δηλαδὴ ἀγωνίζονται ὀρθοδόξως, νομίμως καὶ θεαρέστως ὑπὲρ τῆς ἀγίας πίστεως προκειμένου ν' ἀπαλλάξουν «σχισμάτων καὶ μερισμῶν» τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ ἔννοια ἐπομένως τῆς ὀρθοδόξου ἐνστάσεως περιλαμβάνει τὴν ἀποτειχίσιν, ἀλλὰ δὲν ἐξαντλεῖται εἰς αὐτήν. Αἰταιτεῖται ἓνας συνεχὴς ἀγὼν, μία καρτερὰ καὶ ἀνένδοτος ἐνστασις ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, ἡ ὁποία ἀρχίζει πρακτικῶς μὲ τὴν ἀποτειχίσιν, συνεχίζεται μὲ τὴν διακήρυξιν τῆς ἀληθείας καὶ τὴν ἀναίρεσιν τῆς πλάνης καὶ ὁλοκληρώνεται μὲ τὴν κατάκρισιν τῆς αἱρέσεως καὶ τῶν ἀμετανοήτων αἵρετικῶν ὑπὸ ὀρθοδόξου Συνόδου.

Κύριε Σωτηρ., ἓνα ἀκόμη παράδειγμα ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν θὰ μᾶς βοηθήσῃ στὴν βαθυτέραν κατανόησιν τῆς ὀρθοδόξου ἐνστάσεως καὶ ἀποτειχίσεως. Ἐπὶ πατριαρχείας Νεστορίου 428 - 31, σὲ μιὰ ἐκκλησίᾳ τῆς Κων/λεως, κατὰ τὴν ὥραν τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ ἐπίσκοπος Δωρόθεος, παρουσία τοῦ Νεστορίου, ἀπετόλμησε μεγάλη τῇ Φωνῇ νὰ διακηρύξῃ τὴν δεινὴν αἵρεσίν του. Τί ἐπηκολούθησεν; Ἀμέσως ἔγινε ἐξοδος ὁμαδικὴ καὶ ὁρμητικὴ ἀπὸ τὸν ναόν. Ἡ αὐθόρμητος αὕτῃ ἀπομάκρυνσις τῶν εὐσεβῶν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς κηρύξεως τῆς αἱρέσεως καὶ

πάρα πολύ. "Έχει περάσει ήδη αρκετός χρόνος, περισσότερον από μιὰ γενιά Οικουμενιστῶν ἔχει ἀναχωρήσει—προκειμένου νὰ σταθῇ ἐνώπιον τοῦ κριτηρίου τοῦ Θεοῦ— καὶ ποῖα ὑπῆρξαν τὰ ἀποτελέσματα; ποῖοι οἱ καρποὶ; Κανεὶς ἀπολύτως.

4. Ἐπιστροφές εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἔχουν ἐπιτευχθῇ, ἀλλὰ αὐτὸ ἔχει συμβῇ χωρὶς τὴ συμμετοχὴ τοῦ Π.Σ.Ε. Πόσες ἐπιστροφές στὴν Ὀρθοδοξία ἔχουν συμβῇ ὀφειλόμεναι εἰς τὸ Π. Σ. Ἐκκλησιῶν;

5. Ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι αἵρεσις, ὄχι διότι οἱ ἄνθρωποι προσεύχονται μετὰ τῶν Αἰρετικῶν, ἀλλὰ διότι ἡ κυρία θέσις πού ἀνεπτύχθη ἐδῶ εἶναι, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὑποθετικῶς διηρημένη καὶ συνεπῶς ἔχει ἀνάγκη ἐπανένωσης. Αὐτὸ συνιστᾷ αἵρεσιν συμφώνως πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

6. Ὑποψιάζεται ὁ Γ. Γραμματεὺς ποίους πράγματι ἀντιπροσωπεύουν αὐτοὶ πού ἐνεργοῦν αὐτοὺς τοὺς διαλόγους εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας; Στὴν πραγματικότητα —καὶ αὐτὸ εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους— ἀντιπροσωπεύουν μόνον τοὺς ἑαυτοὺς των. Αὐτοὶ πού πράγματι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ μετέχουν εἰς αὐτὰς τὶς συζητήσεις.

7. Ποῖον ὄφελος ἀναμένεται, εἴτε διὰ τοὺς προτεστάντας ἢ διὰ τοὺς Ὀρθοδόξους, ἀπὸ τὴν περαιτέρω συμμετοχὴ σας εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν; Δι' ἡμᾶς, τοὺς σπουδαστὰς τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τῆς Μόσχας, εἶναι φανερόν ὅτι πρὸς τὸ παρὸν οὐδὲν ὄφελος ὑπάρχει, διότι ἓνα σαπρὸν δένδρον παράγει σαπρὸν καρπόν...

8. Πῶς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἀπ. Παύλου, μπορεῖ τὸ Π.Σ.Ε. νὰ ὑποστηρίξῃ ἐπισήμως ὀργανισμοὺς ἀπεχθεῖς εἰς τὸν Θεόν, ὅπως τῶν ὁμοφυλοφίλων καὶ τῶν λεσβιῶν; Μετὰ ἀπὸ τέτοιες ἐξαγγελίες ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τοῦ Π.Σ.Ε. πῶς νὰ συμμετέχωμεν εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν; Ποίαν συμφωνίαν ἔχει ὁ Χριστὸς μετὰ τὸν Βελίαρ;

9. Τὸ Π.Σ.Ε. ἔχων ὡς σκοπὸν τὴν ἑνωσὴν ὅλων, μετὰ ἀπὸ 50 χρόνια δὲν τὸ ἔχει κατορθώσει καὶ τώρα ἀντιμετωπίζει σοβαρὰν κρίσιν. Ὁ κ. Raiser βλέπει καμμίαν εὐδαίμων λύσιν τῆς κρίσεως καὶ ἂν ναί, ποίαν;

★ ★ ★

Πραγματικαὶ ἀπαντήσεις εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐρωτήματα δὲν ἐδόθησαν ἀπὸ τὸν κ. Raiser. Ἀνέφερε μερικὰ ἀόριστα καὶ μᾶλλον ἀδύνατα ἐπιχειρήματα, ὅτι δηλ. τὸ Π.Σ.Ε. θὰ ἤμποροῦσε νὰ βοηθήσῃ μόνο τὶς Ἐκκλησίες, ὄχι ὅμως καὶ νὰ τὶς ἀντικαταστήσῃ. Αὐτὴ ἡ βοήθεια νοεῖται ὡς προσφορά διανυγείας καὶ ἀκριβείας, ὅσο ἀφορᾷ τὴν ἑννοίαν τῆς φύσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐνότης εἶναι ἓνα δῶρο Θεοῦ διὰ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ εἴμεθα ἄξιοι καὶ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὁποίου ὁ Γ. Γραμματεὺς ἐλπίζει μόνον εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Εἰς μίαν ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τοῦ ὁ κ. Raiser

ἐδήλωσε ὅτι τὰ περισσότερα πού εἶπε πρὸ ὀλίγου ἓνας ἱερομόναχος ἦσαν μόνον προσωπικὴ του πεποίθησις, ὁπότε μίαν φωνὴν ἤκούσθη ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον: «Αὐτὴ εἶναι ἡ πίστις τῆς Ἐκκλησίας». Ἡ ἀνωτέρω ἀναφώνησις ἐπανελήφθη μετὰ χειροκροτημάτων. Τὰ αὐτὰ χειροκροτήματα ἤκούσθησαν ἐπίσης μετὰ τοὺς λόγους ἑνὸς ἱερομονάχου πού εἶπε, ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ Λόσκυ δὲν ἔχουν τίποτα κοινὸν μετὰ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα. Γενικῶς αἱ ἀνταλλαγὰι ἀπόψεων μετὰ τοῦ Λόσκυ εἶχον ὀξὺ τόνον. Ἡρωτήθη: Σὲ ποιά βάσι στηριζόμενος ἰσχυρίσθη ὅτι οἱ αἰρετικοὶ παύουν νὰ εἶναι αἰρετικοὶ μόλις θελήσουν νὰ ἔλθουν σὲ διάλογον μετὰ τοὺς Ὀρθοδόξους, καὶ πού στηριζόμενος ἰσχυρίσθη ὅτι δυνάμεθα νὰ προσευχώμεθα μετὰ τῶν αἰρετικῶν, καὶ ὅτι αὐτὸ δὲν παραβιάζει τοὺς Κανόνας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας;

Ὁ Λόσκυ ἀπήντησε μετὰ πάθους ὅτι αἰρετικὸς εἶναι ἓνας πού ἔχει κόψει ἑαυτὸν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ συνεχίζει νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἐσφαλμένην γνώμην του. Τότε ἤκούσθη μία φωνὴ ἀπὸ τὴν αἴθουσα: «Λοιπόν, καὶ σὺ παρομοίως ἐπιμένεις!» Γέλια καὶ χειροκροτήματα στὴν αἴθουσα.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα ὅτι ὅλες οἱ ὁμιλίες, ἐκτὸς τῆς τελευταίας, ἦσαν κανονικαὶ καὶ πολιτισμέ- ναι.

Τελευταῖος ὅλων, ἓνας ἀκόμη ἱερομόναχος πλησία- σε τὸ μικρόφωνο καὶ δήλωσε: «Ἐὰν ἓνα σοβαρὰ ἄρρωστο πρόσωπο δὲν γίνεται καλὰ ὁμιλώντας μετὰ ἓνα ἱατρὸν, κατὰ ποῖον τρόπον παύει ἓνας αἰρετικὸς νὰ εἶναι αἰρετικὸς, διότι ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ μετὰ ἓνα Ὀρθόδοξο; Πλὴν τούτου, ἡ μοναδικὴ θεραπεία γιὰ τὴν αἵρεσιν εἶναι τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας. Ἡ ἐβδόμη Οἰκ. Σύνοδος συνεκλήθη γιὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν αἵρεσιν τῆς εἰκονομαχίας καὶ καθὼς γνωρίζομεν ὁ Γεν. Γραμματεὺς δὲν τιμᾷ τὶς ἱερὲς εἰκόνες. Τότε ἐν πάσῃ περιπτώσει, γιατί ἤλθε ἐδῶ;»

Μία μᾶλλον ἀδιάκριτη ἐρώτησις, ἀλλὰ ἐν εἰλικρι- νείᾳ καὶ μετὰ μεγάλο πόνον καρδίας ἐκφρασθεῖσα ὑπὸ ἑνὸς ἱερομονάχου. Αὐτὴ ἡ τελευταία ἐρώτησις ἔδωσε εὐκαιρίᾳ στοὺς φιλελευθέρους δημοσιογράφους νὰ δηλώσουν ἀργότερα ὅτι «Ἡ Ρωσικὴ Ὀρθοδοξία ἔδειξε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν κτηνώδη τῆς ὄψιν».

Στὸ τέλος, ὁ ἐπίσκοπος Εὐγένιος, Διευθυντὴς τῆς Ἀκαδημίας, εἶπε ὅτι ἡ συνάντησις ἀπέδειξε πῶς τὸ θέμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ δὲν εἶναι ἀπλὸ καὶ ὅτι ἤτο καλὸν διὰ τοὺς ἐπισκέπτας μας ἀπὸ τὴν Δύσιν νὰ γνωρίσουν τὰς ἀληθεῖς ἀπόψεις τῶν μελλοντικῶν ἱερέων τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ βγάλουν τὰ κατάλληλα συμπεράσματα.

Στὸ τέλος τῆς συναντήσεως ἀκούσθησαν φωνές: «Ἄς προσευχηθούμε, ἀδελφοί», ὁπότε ἤκούσθη ἡ ἀπάντησις: «Ὅχι μετὰ αἰρετικούς!» Ἔτσι ἡ συνάντησις τελείωσε χωρὶς τὴν καθιερωμένη προσευχή. «Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν ἀκουέτω...». (Ο theoph Christian Witness, Αὐγ. 21-98, σ. 4-7).

Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος: Ἱερομόναχος Θεοδώρητος, Ἀγιορείτης
Συνδρομὴ προαιρετικὴ - Δ/νσις: Ἱερὰ Μονὴ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ - Τ.Θ. 27. 844 00 - ΠΑΡΟΣ
Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Κορίννης 7, 105 53 - Ἀθήνα - Τηλέφ. 32.16.295